

[Statsministeren.]

tilbagesendt til Grænsestationen, indrømmer jeg var en anden Fejl og en i mine Øjne større Fejl; men det er Fejl, som jeg haaber ikke vil blive gentaget. Jeg tror i al Almindelighed at være berettiget til at hævde, at baade Toldvæsenets og Veterinærphysikatets Embedsmænd arbejder baade med Pligtfølelse og med Omtanke. At der alligevel i enkelte Tilfælde kan ske Fejltagelser, vil vel neppe nogen Sinde helt kunne undgaas, hvad jeg ogsaa tænker ærede Medlemmer vil give mig Ret i.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. Jensens Udtalelser angaaende Jagtloven skal jeg bemærke, at naar der er indført særlige 2 Kr.s Jagtkort for dem, der kun ønsker at jage paa egen Grund, skyldes det en særlig Imødekommen overfor disse Jægere, der kun vil jage paa egen Grund. I det Forslag, der i sin Tid fremkom fra den Kommission, der kavde Jagtlovgivningen til Overvejelse, var der foreslaaet en fast og lige stor Geværskat. Det var ikke en egentlig Jagtskat, men en *Geværskat* for alle Jægere uden Hensyn til, om de vilde jage paa andres eller paa egen Ejendom. Hvis dette Kommissionsforslag var blevet ophøjet til Lov — det blev det ikke, fordi jeg og flere andre mente, der skulde vises Imødekommenhed overfor Grundejerjægere —, men hvis det var blevet ophøjet til Lov, er jeg tilbøjelig til at tro, at alle vilde have været tilfredse med, at der var den samme Skat paa Brug af Geværer for enhver, uanset om han jagede paa sin egen eller andres Grund — jeg tror, at alle saa vilde have anset det for en god Ordning. Men ulykkeligvis — det ser jeg nu bagefter — begik vi den Fejl, at Jagtskatten for Grundejerne blev nedsat til 2 Kr., det Beløb, vi mente Administrationen vilde koste; og det er disse ulyksalige 2 Kr., der i en forbavsende Grad har været i Stand til at opirre Befolkningen og rejse en næsten hellig og harmdirrende Protest mod dette Overgreb, som her begaas! Jeg tror dog ikke, at den paagældende Lov paa dette Omraade er saa uheldig, som man vil give det Udseende af; og det er i hvert Tilfælde en given Ting, at saa længe Loven bestaar, maa den ogsaa respekteres. Vi kan ikke gaa med til, naar man i en enkelt Egn og en begrænset Del af Befolkningen siger: Vi respekterer ikke Loven, da at sige: Naa, ja, saa lader vi det passere. Saa længe Loven ikke er ændret, maa alle Landets Borgere bøje sig for den; og jeg synes nok, at alle disse Folk derovre i Havredal paa en mærkelig Maade har gjort lidt for meget ud af disse 2 Kr., som de som alle andre

maa betale, hvis de vil jage paa deres egen Grund. Men det er min Agt, det kan jeg her oplyse, at saa snart nogle Forhandlinger med en fremmed Magt om Fredning af Fuglevildt er til Ende, vil jeg fremsætte Forslag om Ændring af Jagtloven; og da vil dette Spørgsmaal om Jagtkort jo ogsaa kunne tages under Overvejelse.

Vedrørende en Besværing fra Viborg Amts Biavlerforening over ikke at have faaet Tilskud fra Landbrugslotteriet, medens en anden Biavlerforening havde faaet et saadant Tilskud, skal jeg oplyse, at der i al Almindelighed ikke bevilges Tilskud til de lokale Biavlerforeninger, men at denne Regel dog er fraveget ved særlige Lejligheder; og det er vist et saadant Tilfælde, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har hentydet til.

Det ærede Medlem Hr. Vesterager klagede over, at Landmændenes Frihed med Hensyn til deres Jord var blevet dem frataget ved Loven om Landbrugsejendomme. Det er imidlertid en Misforstaaelse af det ærede Medlem. Vi har vedtaget en Lov, der sikrer Landbrugsejendommens Opretholdelse i Antal; og det tror jeg er en god Lov, som vi ikke kan undvære. Ved denne Lov, som blev vedtaget i 1925, opnaas der i visse Henseender en langt større Frihed med Hensyn til Salg og Køb af Jord, end der var forud. At ethvert Jordsalg efter Lovgivningen skal indføres i Matrikulen, er dog ikke noget, Lovgivningen har fundet paa for at drille Landmændene; det er i deres egen Interesse; Formaalet er nemlig først og fremmest at fastlægge og sikre den Ejendomsret, der knytter sig til Jorden. Med Hensyn til Ekspeditionen er det mig ikke ubekendt, at Matrikulkontoret faar Skyld for alle Forsinkelser ved Ordningen af Jordsalg — Landbrugsministeriet ligger jo saa dejligt langt borte; det er altid fristende for dem, der bor paa Stedet, at kaste Skylden for Forsinkelser over paa Landbrugsministeriet. Men jeg skal tillade mig at henstille til det ærede Medlem, at han i Stedet for en saadan almindelig Beklagelse, som jeg i alle Tilfælde er ude af Stand til at svare ham paa, fremdrager konkrete Eksempler paa langsom Ekspedition, hvis saadanne foreligger. Jeg modtager gerne Meddelelse derom; og Sagen skal da blive undersøgt. Forholdene er i Virkeligheden saadan tilrettelagt, at hvor der ikke foreligger særlige Omstændigheder eller Vanskeligheder, udkræver Ordningen af et Jordsalg ikke saa urimelig lang Tid, som det ærede Medlem synes at forudsætte.

Flere ærede Medlemmer har udtalt